

No. 50710*

**Denmark, Finland, Iceland, Norway
and
Sweden**

Agreement between Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden concerning nationality. Copenhagen, 13 September 2010

Entry into force: *5 September 2012, in accordance with article 9*

Authentic texts: *Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Denmark, 1 April 2013*

Note: *See also annex A, No. 50710.*

**No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.*

**Danemark, Finlande, Islande, Norvège
et
Suède**

Accord entre le Danemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède concernant la nationalité. Copenhague, 13 septembre 2010

Entrée en vigueur : *5 septembre 2012, conformément à l'article 9*

Textes authentiques : *danois, finnois, islandais, norvégien et suédois*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Danemark, 1er avril 2013*

Note : *Voir aussi annexe A, No. 50710.*

** Numéro de volume RTNU n'a pas encore été établie pour ce dossier. Les textes reproduits ci-dessous, s'ils sont disponibles, sont les textes authentiques de l'accord/pièce jointe d'action tel que soumises pour l'enregistrement et publication au Secrétariat. Pour référence, ils ont été présentés sous forme de la pagination consécutive. Les traductions, s'ils sont inclus, ne sont pas en form finale et sont fournies uniquement à titre d'information.*

Participant	Notification		
Denmark	17 Sep	2010	n
Finland	6 Aug	2012	n
Iceland	5 Jul	2011	n
Norway	26 May	2011	n
Sweden	1 Mar	2011	n

Note: The texts of the declarations and reservations are published after the list of Parties -
- Les textes des déclarations et réserves sont reproduits après la liste des Parties.

Participant	Notification		
Danemark	17 sept	2010	n
Finlande	6 août	2012	n
Islande	5 juil	2011	n
Norvège	26 mai	2011	n
Suède	1er mars	2011	n

[DANISH TEXT – TEXTE DANOIS]

Aftale mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om statsborgerskab

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige (nedenfor omtalt som aftaleparterne) er blevet enige om følgende aftale om statsborgerskab:

Kapitel I - Formål med aftalen

Artikel 1

Formålet med denne aftale er, på baggrund af det nære samarbejde mellem de nordiske lande, at lette nordiske statsborgeres mulighed for at erhverve eller generhverve statsborgerskab i et andet nordisk land.

Kapitel II - Bestemmelser om betydningen af tid med bopæl i et andet aftaleland

Artikel 2

Ved anvendelse af nationale bestemmelser, som tillægger bopælstid i landet før en vis alder betydning for erhvervelsen af statsborgerskab, kan bopæl i et eller flere andre aftalelande ligestilles med bopæl i det aftaleland, hvis statsborgerskab den erklærende ønsker at erhverve. Dette gælder kun i det omfang bopælstiden ligger 5 år forud for erklæringens afgivelse og forud for den erklærendes fyldte 16. år.

Artikel 3

Ved anvendelse af nationale bestemmelser om generhvervelse af statsborgerskab for personer, som forud for fortabelsen af statsborgerskabet havde bopæl i aftalelandet, kan bopælstid i et eller flere andre aftalelande indtil det fyldte 12. år ligestilles med bopæl i det aftaleland, hvis statsborgerskab den erklærende ønsker at erhverve.

Artikel 4

Nationale bestemmelser om fortabelse af et aftalelands statsborgerskab ved manglende tilknytning ved det fyldte 22. år finder ikke anvendelse på den, som i sammenlagt mindst 7 år har haft bopæl i et eller flere aftalelande.

Kapitel III - Bestemmelser om erhvervelse og generhvervelse

Artikel 5

Aftaleparterne skal gennemføre bestemmelser, hvorefter en statsborger i et aftaleland, kan erhverve statsborgerskab i et andet aftaleland ved over for rette myndighed i dette land, at afgive skriftlig erklæring herom, såfremt den erklærende

1. Er fyldt 18 år,
2. Har haft bopæl i aftalelandet i de sidste 7 år, og
3. Ikke i løbet af denne tid er dømt til frihedsstraf eller anden foranstaltning, som efter dette aftalelands lovgivning er ligestillet med frihedsstraf.

Ved anvendelse af bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, kan hver aftalepart fastsætte en kortere tidsfrist.

Hver aftalepart kan gennemføre bestemmelser, hvorefter den erklærende ikke på tidspunktet for afgivelse af erklæringen afsoner, eller i løbet af de sidste 7 år, eller den kortere bopælstid, som aftaleparten har fastsat, har afsonet frihedsstraf. Hver aftalepart kan endvidere gennemføre bestemmelser, hvorefter den erklærende ikke på tidspunktet for afgivelse af erklæringen er, eller i tidsrummet nævnt i første led har været under anden foranstaltning, som efter dette aftalelands lovgivning er ligestillet med frihedsstraf.

Hver aftalepart kan gennemføre bestemmelser, hvorefter erhvervelse af statsborgerskab ved erklæring skal være betinget af, at den erklærende ikke har erhvervet sit statsborgerskab i førstnævnte aftaleland efter ansøgning eller i forbindelse med, at den erklærendes forældre har erhvervet statsborgerskab efter ansøgning.

Hver aftalepart kan gennemføre bestemmelser, hvorefter erhvervelse af statsborgerskab ved erklæring skal være betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre lande.

Artikel 6

Aftaleparterne skal gennemføre bestemmelser, hvorefter en statsborger i et aftaleland, som tidligere har haft statsborgerskab i et andet aftaleland, generhverver dette statsborgerskab, når den pågældende efter at have taget bopæl i dette land, afgiver skriftlig erklæring herom, over for rette myndighed i landet.

En sådan erklæring kan dog kun afgives, såfremt den pågældende efter fortabelsen af det statsborgerskab, som ønskes generhvervet, til stadighed har været i besiddelse af statsborgerskab i et eller flere aftalelande.

Hver aftalepart kan gennemføre bestemmelser, hvorefter erhvervelse af statsborgerskab ved erklæring skal være betinget af, at den, som afgiver erklæring, godtgør, at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre lande.

Artikel 7

Erhverver en statsborger i et aftaleland i medfør af artiklerne 5 eller 6 statsborgerskab i et andet aftaleland, skal aftaleparterne gennemføre bestemmelser, hvorefter også den pågældendes ugifte børn under 18 år erhverver samme statsborgerskab under forudsætning af, at de betingelser, som er fastsat i statsborgerskabslovgivning i det pågældende aftaleland, er opfyldt.

Kapitel IV - Afsluttende bestemmelser

Artikel 8

Hver aftalepart skal snarest underrette de øvrige aftaleparter om sådanne ændringer i den statsborgerskabslovgivning, som har betydning for denne aftale. Aftaleparterne skal snarest herefter i fællesskab overveje, hvorvidt sådanne ændringer skal foranledige ændringer i denne aftale. Ændringer til denne aftale skal foretages skriftligt.

Artikel 9

Denne aftale træder i kraft 30 dage efter den dag, da samtlige aftaleparter har givet i det danske udenrigsministerium meddelelse om deres godkendelse af aftalen. Det danske udenrigsministerium underretter de øvrige aftaleparter om modtagelsen af disse meddelelser og om tidspunktet for aftalens ikrafttræden.

På tidspunktet for denne aftales ikrafttræden ophører den i København den 14. januar 2002 udfærdigede aftale mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om gennemførelse af visse bestemmelser om statsborgerret.

Artikel 10

En aftalepart kan opsigse aftalen ved skriftlig meddelelse herom til det danske udenrigsministerium, som underretter de øvrige aftaleparter om modtagelsen af meddelelsen og om dens indhold.

En opsigelse gælder kun den aftalepart, som har afgivet den, og den får virkning seks måneder efter den dag, da det danske udenrigsministerium modtog meddelelse om opsigelsen.

Artikel 11

Originaleksemplaret til denne aftale deponeres i det danske udenrigsministerium, der tilstiller de øvrige parter bekræftede genparter heraf.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, befuldmægtigede repræsentanter undertegnet aftalen.

Udfærdiget i København den 13. september 2010 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

Aftalen trådte i henhold til art. 9 i kraft den 5. september 2012. Samtidig ophørte aftale mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om gennemførelse af visse bestemmelser om statsborgerret, jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 36 af 27. november 2003, Lovtidende C.

Udenrigsministeriet

[FINNISH TEXT – TEXTE FINNOIS]

POHJOISMAINEN KANSALAISSUUSOPIMUS

I luku

Sopimuksen tavoite

1 artikla

Sopimuksen tavoitteena on, ottaen huomioon Pohjoismaiden välinen läheinen yhteistyö, helpottaa Pohjoismaan kansalaisen mahdollisuutta saada tai saada takaisin toisen Pohjoismaan kansalaisuus.

II luku

Määräykset toisessa sopimusvaltiossa asutun ajan merkityksestä

2 artikla

Sovellettaessa kansallisia säännöksiä, joiden perusteella asumisajalla ennen tiettyä ikää on merkitystä kansalaisuuden saamisessa, voidaan asumisaika yhdessä tai useammassa sopimusvaltiossa rinnastaa asumisaikaan siinä sopimusvaltiossa, jonka kansalaisuuden ilmoituksen tekijä haluaa saada. Tämä koskee vain asumisaikaa viisi vuotta ilmoituksen tekemistä edeltävältä ajalta ja vain 16 vuoden ikään asti.

3 artikla

Sovellettaessa kansallisia säännöksiä kansalaisuuden takaisin saamisesta niihin henkilöihin, jotka ennen kansalaisuuden menettämistä ovat asuneet sopimusvaltiossa, voidaan yhdessä tai useammassa sopimusvaltiossa ennen 12 vuoden ikää asuttu aika rinnastaa asumisaikaan siinä sopimusvaltiossa, jonka kansalaisuuden ilmoituksen tekijä haluaa saada.

4 artikla

Säännöksiä sopimusvaltion kansalaisuuden menettämisestä riittämättömän yhteyden vuoksi 22 vuoden iässä ei saa soveltaa sellaiseen henkilöön, joka on asunut yhdessä tai useammassa sopimusvaltiossa yhteensä vähintään seitsemän vuotta.

III luku

Määräykset kansalaisuuden saamisesta ja takaisin saamisesta

5 artikla

Sopimusvaltioilla tulee olla säännöksiä siitä, että sopimusvaltion kansalainen voi tekemällä kirjallisen ilmoituksen toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle saada tämän sopimusvaltion kansalaisuuden, mikäli

1. hän on täyttänyt 18 vuotta,
2. hän on asunut tässä sopimusvaltiossa viimeisen seitsemän vuoden ajan ja
3. häntä ei tämän ajan kuluessa ole tuomittu vapausrangaistukseen tai muuhun seuraamukseen, joka tämän sopimusvaltion lainsäädännön mukaan rinnastetaan vapausrangaistukseen.

Kukin sopimusvaltio voi asettaa 1 kappaleen 2 kohdassa mainittua lyhyemmän asumisaikavaatimuksen.

Kukin sopimusvaltio voi säätää ilmoituksesta saatavan kansalaisuuden ehdoksi sen, että ilmoituksen tekijä ei ilmoituksen tekohetkellä suorita tai ei ole viimeisen seitsemän vuoden tai sopimusvaltion asettaman tätä lyhyemmän asumisajan kuluessa suorittanut vapausrangaistusta. Kukin sopimusvaltio voi myös säätää ilmoituksesta saatavan kansalaisuuden ehdoksi sen, että ilmoituksen tekijällä ei ilmoituksen tekohetkellä ole tai ei ensimmäisessä kohdassa mainitun ajan kuluessa ole ollut muuta rangaistavasta teosta määrättyä seuraamusta, joka tämän sopimusvaltion lainsäädännön mukaan rinnastetaan vapausrangaistukseen.

Kukin sopimusvaltio voi säätää ilmoituksesta saatavan kansalaisuuden ehdoksi sen, että ilmoituksen tekijä ei ole saanut kansalaisuuttaan hakemuksesta tai vanhempiensa hakemuksesta saadun kansalaisuuden perusteella.

Kukin sopimusvaltio voi säätää, että ilmoituksen tekijän on todistettava, että hän kansalaisuuden saadessaan menettää muiden valtioiden kansalaisuuden.

6 artikla

Sopimusvaltioilla tulee olla säännöksiä siitä, että sopimusvaltion kansalainen, jolla on aiemmin ollut toisen sopimusvaltion kansalaisuus, saa tämän kansalaisuuden takaisin, kun hän muutettuaan pysyvästi asumaan tähän valtioon ilmoittaa kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle, että hän haluaa saada kansalaisuuden takaisin.

Kansalaisuuden voi kuitenkin saada takaisin vain, jos asianomaisella on menetettyään takaisin haluamansa kansalaisuuden ollut keskeytyksettä yhden tai useamman sopimusvaltion kansalaisuus.

Kukin sopimusvaltio voi säätää, että ilmoituksen tekijän on todistettava, että hän kansalaisuuden saadessaan menettää muiden valtioiden kansalaisuuden.

7 artikla

Jos sopimusvaltion kansalainen saa toisen sopimusvaltion kansalaisuuden 5 tai 6 artiklan säännösten mukaisesti, sopimusvaltioilla tulee olla säännöksiä, joiden mukaan myös asianomaisen naimattomat alle 18-vuotiaat lapset saavat tämän kansalaisuuden sillä edellytyksellä, että sopimusvaltion lainsäädännön mukaiset edellytykset täyttyvät.

IV

Loppumääräykset

8 artikla

Kukin sopimusvaltio ilmoittaa viipymättä toisille sopimusvaltioille sellaisista kansalaisuuslainsäädäntönsä muutoksista, joilla on merkitystä tämän sopimuksen kannalta. Sopimusvaltiot harkitsevat sen jälkeen viipymättä yhdessä, aiheuttavatko muutokset muutoksia tähän sopimukseen. Muutokset tähän sopimukseen on tehtävä kirjallisesti.

9 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan 30 päivää sen päivän jälkeen, jona kaikki sopimuspuolet ovat kirjallisesti ilmoittaneet sopimuksen hyväksymisestä Tanskan ulkoasiainministeriölle. Tanskan ulkoasiainministeriö antaa muille sopimusvaltioille tiedon näiden ilmoitusten vastaanotosta ja sopimuksen voimaantulon ajankohdasta.

Kööpenhaminassa 14 tammikuuta 2002 tehty Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välinen sopimus eräiden kansalaisuutta koskevien määräysten voimaansaattamisesta raukeaa sopimuksen voimaantulopäivänä.

10 artikla

Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen ilmoittamalla siitä kirjallisesti Tanskan ulkoasiainministeriölle, joka antaa muille sopimusvaltioille tiedon ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällöstä.

Irtisanominen koskee ainoastaan sen tehnyttä sopimusvaltiota. Irtisanominen tulee voimaan kuusi kuukautta sen päivän jälkeen, jona Tanskan ulkoasiainministeriö on vastaanottanut irtisanomista koskevan ilmoituksen.

11 artikla

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Tanskan ulkoasiainministeriöön, joka toimittaa siitä oikeaksi todistetut jäljennökset muille sopimusvaltioille.

Tämän vakuudeksi sopimusvaltioiden edustajat ovat, siihen asianmukaisesti valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Kööpenhaminassa päivänä 13. syyskuuta 2010 yhtenä tanskan-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jonka kaikki tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

[FRENCH TEXT – TEXTE FRANÇAIS]

ACCORD ENTRE LE DANEMARK, LA FINLANDE, L'ISLANDE, LA NORVÈGE ET LA SUÈDE CONCERNANT LA NATIONALITÉ

Les Gouvernements du Danemark, de la Finlande, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède (ci-après dénommés « les États contractants ») sont convenus de l'accord suivant concernant la nationalité :

CHAPITRE PREMIER. OBJECTIF DE L'ACCORD

Article premier

Le présent Accord a pour objectif, au vu de l'étroite coopération entre les pays nordiques, de permettre aux citoyens nordiques d'acquérir ou de recouvrer une nationalité dans un autre pays nordique.

CHAPITRE II. IMPORTANCE DE LA PÉRIODE DE RÉSIDENCE SUR LE TERRITOIRE D'UNE AUTRE PARTIE

Article 2

Aux fins de l'application des dispositions nationales, selon lesquelles la période de résidence dans le pays avant un certain âge est important pour l'acquisition de la nationalité, est assimilée à la résidence sur le territoire de l'État contractant dont le requérant souhaite acquérir la nationalité, la résidence sur le territoire d'un ou plusieurs autres États contractants, mais uniquement dans la mesure où la période de résidence a été accomplie avant les cinq années précédant le dépôt de la demande et avant que le requérant n'ait atteint l'âge de 16 ans.

Article 3

Aux fins de l'application des dispositions nationales sur le recouvrement de la nationalité pour les personnes qui, avant d'avoir été déchues de leur nationalité, résidaient sur le territoire de l'État contractant concerné, est assimilée à la résidence sur le territoire de l'État contractant dont le requérant souhaite acquérir la nationalité, la résidence sur le territoire d'un ou plusieurs autres États contractants avant que le requérant n'ait atteint l'âge de 12 ans.

Article 4

Les dispositions nationales sur la déchéance de la nationalité d'un État contractant à l'âge de 22 ans révolus en raison d'une absence d'attache avec le pays concerné ne s'appliquent pas aux personnes qui ont résidé sur le territoire d'un ou plusieurs autres États contractants pendant une période égale ou supérieure à 7 ans au total.

CHAPITRE III. ACQUISITION ET RECOUVREMENT

Article 5

Les États contractants appliquent les dispositions selon lesquelles un national d'un État contractant peut acquérir la nationalité d'un autre État contractant en présentant à l'autorité compétente dudit État une demande écrite accompagnée d'une déclaration selon laquelle le requérant :

1. Est âgé de 18 ans révolus;
2. A résidé dans un État contractant pendant les 7 dernières années; et
3. N'a pas été, pendant cette période, condamné à une peine privative de liberté ou à une peine entraînant l'application de mesures que la législation dudit État contractant assimile à une peine privative de liberté.

Aux fins de l'application de l'alinéa 2 du premier paragraphe, chaque État contractant peut imposer une période de résidence plus courte.

Chaque État contractant peut appliquer les dispositions selon lesquelles le requérant ne purge pas, au moment du dépôt de la demande, ou n'a pas purgé, au cours des 7 dernières années ou de la période de résidence plus courte imposée par l'État contractant, une peine privative de liberté. Chaque État contractant peut en outre appliquer les dispositions selon lesquelles le requérant ne fait pas, au moment du dépôt de la demande, ou n'a pas fait, pendant la période imposée tel qu'indiqué plus haut, l'objet d'une autre mesure assimilée selon la législation dudit État contractant à une peine privative de liberté.

Chaque État contractant peut appliquer les dispositions selon lesquelles sa nationalité peut être acquise par voie de déclaration, à condition que le requérant n'ait pas acquis sa nationalité dans le premier État contractant sur requête ou du fait que ses parents aient acquis leur nationalité sur requête.

Chaque État contractant peut appliquer les dispositions selon lesquelles sa nationalité peut être acquise par voie de déclaration, à condition que la personne qui fait la déclaration prouve qu'il perd ce faisant la nationalité d'autres États.

Article 6

Les États contractants peuvent appliquer les dispositions selon lesquelles un national d'un État contractant qui disposait auparavant de la nationalité d'un autre État contractant peut, après avoir établi son domicile sur le territoire de ce dernier État, recouvrer sa nationalité première, en présentant une demande écrite à l'autorité concernée de cet État.

Une telle demande ne peut être déposée que si la personne concernée, après avoir perdu la nationalité qu'elle souhaite recouvrer, possède toujours la nationalité de l'un ou plusieurs autres États contractants.

Chaque État contractant peut appliquer les dispositions selon lesquelles sa nationalité peut être acquise par voie de déclaration, à condition que la personne qui fait la déclaration prouve qu'il perd ce faisant la nationalité d'autres États.

Article 7

Lorsque, en vertu de l'article 5 ou 6, un national de l'un des États contractants acquiert la nationalité d'un autre État contractant, ses enfants non mariés âgés de moins de 18 ans acquièrent la même nationalité, sous réserve du respect des conditions prévues par la législation sur la nationalité de l'État en question.

CHAPITRE IV. DISPOSITIONS FINALES

Article 8

Chacun des États contractants informe, le plus tôt possible, les autres États contractants de toute modification de sa loi sur la nationalité qui pourrait affecter le présent Accord. Les États contractants décident dès que possible par la suite, ensemble, dans quelle mesure cette modification doit donner lieu à une modification du présent Accord. Toute modification du présent Accord doit être effectuée par écrit.

Article 9

Le présent Accord entrera en vigueur trente jours après la date à laquelle tous les États contractants ont notifié au Ministère danois des affaires étrangères qu'ils ont approuvé l'Accord. Le Ministère danois des affaires étrangères informera les autres États contractants de cette notification et de la date à laquelle l'Accord entrera en vigueur.

À partir de cette date cessera d'avoir effet l'Accord conclu à Copenhague le 14 janvier 2002 entre le Danemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède au sujet de la mise en application de certaines dispositions relatives à la nationalité.

Article 10

Tout État contractant peut dénoncer le présent Accord par notification écrite au Ministère danois des affaires étrangères, qui informe les autres États contractants de la réception de ladite notification et de sa teneur.

La dénonciation n'affecte que l'État contractant concerné et prend effet six mois après la date à laquelle le Ministère danois des affaires étrangères a reçu notification de cette dénonciation.

Article 11

Le texte original du présent Accord sera déposé auprès du Ministère danois des affaires étrangères, qui en distribuera des copies certifiées conformes aux autres États contractants.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé le présent Accord.

FAIT à Copenhague, le 13 septembre 2010, en un exemplaire en langues danoise, finlandaise, islandaise, norvégienne et suédoise, chaque texte faisant également foi.

Le présent Accord est entré en vigueur, en vertu de l'article 9, le 5 septembre 2012. À cette date, l'Accord entre le Danemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède au sujet de la mise en application de certaines dispositions relatives à la nationalité cesse d'avoir effet en raison de l'arrêté n°36 du Ministère des affaires étrangères du 27 novembre 2003, Journal officiel C.

[ICELANDIC TEXT – TEXTE ISLANDAIS]

Samningur milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um ríkisborgararétt.

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar (hér eftir nefndar samningslöndin) hafa orðið ásáttar um eftirfarandi samning um ríkisborgararétt:

I. KAFLI

Markmið samningsins.

1. gr.

Samningur þessi, sem byggist á náinni samvinnu Norðurlandanna, hefur að markmiði að auðvelda norrænum ríkisborgurum að öðlast eða hljóta að nýju ríkisborgararétt í öðru norrænu landi.

II. KAFLI

Ákvæði um hvaða þýðingu búsetutími hefur í öðru samningslandi.

2. gr.

Þegar beitt er ákvæðum landslaga, þar sem búsetutími í landinu fyrir tiltekinn aldur er skilyrði til að geta öðlast ríkisborgararétt, er heimilt að meta búsetu í einu samningslandi eða fleiri til jafns við búsetu í samningslandi sem sá sem gefur tilkynningu óskar að öðlast ríkisborgararétt í. Þetta á þó aðeins við að svo miklu leyti sem um búsetutíma var að ræða síðustu 5 ár fyrir tilkynningu og áður en sá sem gefur tilkynningu varð fullra 16 ára.

3. gr.

Þegar beitt er ákvæðum landslaga um að hljóta ríkisborgararétt að nýju til handa þeim, sem höfðu búið í samningslandinu áður en þeir misstu ríkisborgaréttinn, er heimilt að meta búsetutíma í einu samningslandi eða fleiri til fullnaðs 12 ára aldurs til jafns við búsetutíma í samningslandinu sem sá sem gefur tilkynningu óskar að öðlast ríkisborgararétt í.

4. gr.

Ákvæði um missi ríkisborgaréttar í samningslandi vegna lítilla tengsla við það til fullnaðs 22 ára aldurs gilda ekki um þann sem hefur samanlagt haft búsetu í einu samningslandi eða fleiri að lágmarki 7 ár.

III. KAFLI

Ákvæði um að öðlast ríkisborgararétt og hljóta hann að nýju.

5. gr.

Samningslöndin skulu hafa ákvæði sem fela í sér að ríkisborgari samningslands geti, með skriflegri tilkynningu til hlutaðeigandi stjórnvalds í öðru samningslandi, öðlast ríkisborgararétt í því landi, að því tilskildu að hann:

1. sé fullra 18 ára,

2. hafi verið búsettur í samningslandinu undanfarin 7 ár, og

3. hafi ekki á því tímabili verið dæmdur til refsivistar eða til að sæta öðrum viðurlögum sem samkvæmt lögum þess samningslands eru lögð að jöfnu við refsivist.

Sérhvert samningsland getur ákveðið skemmri búsetutíma en greinir í 2. fl. 1. mgr.

Sérhvert samningsland getur haft ákvæði um að sá sem gefur tilkynningu afpláni ekki refsingu þegar tilkynning er gefin né hafi afplánað refsingu á síðastliðnum 7 árum eða styttri búsetutíma sem samningslandið hefur ákveðið. Sérhvert samningsland getur einnig haft ákvæði um að sá sem gefur tilkynningu sæti ekki öðrum viðurlögum sem samkvæmt lögum þess samningslands eru lögð að jöfnu við refsivist þegar tilkynning er gefin né hafi sætt slíkum viðurlögum á því tímabili sem getið er um í fyrsta málslið.

Sérhvert samningsland getur haft ákvæði um að veiting ríkisborgararéttar á grundvelli tilkynningar sé háð því skilyrði að sá sem gefur tilkynningu hafi ekki öðlast ríkisborgararétt sinn með umsókn eða með foreldrum sínum samkvæmt umsókn þeirra.

Sérhvert samningsland getur haft ákvæði um að sá sem öðlast ríkisborgararétt þar með tilkynningu verði að sýna fram á að hann missi við það fyrri ríkisborgararétt sinn.

6. gr.

Samningslöndin skulu hafa ákvæði sem fela í sér að ríkisborgari samningslands, sem áður hefur átt ríkisborgararétt í öðru samningslandi, hljóti að nýju ríkisborgararétt sinn með skriflegri tilkynningu til hlutaðeigandi stjórnvalds í því landi eftir að hafa tekið upp búsetu þar.

Einungis er þó unnt að öðlast ríkisborgararétt að nýju ef viðkomandi hefur óslitið haldið ríkisborgarétti sínum í einu samningslandi eða fleiri eftir að hann missti þann ríkisborgararétt sem hann óskar að hljóta að nýju.

Sérhvert samningsland getur haft ákvæði um að sá sem öðlast ríkisborgararétt þar með tilkynningu verði að sýna fram á að hann missi við það fyrri ríkisborgararétt sinn.

7. gr.

Öðlist ríkisborgari samningslands ríkisborgararétt í öðru samningslandi samkvæmt ákvæðum 5. eða 6. gr. skulu samningslöndin hafa ákvæði um að ógift börn hans yngri en 18 ára öðlist sama ríkisborgararétt svo fremi að skilyrðum í löggjöf samningslandsins um ríkisborgararétt sé fullnægt.

IV. KAFLI

Lokaákvæði.

8. gr.

Sérhvert samningsland skal þegar í stað tilkynna hinum samningslöndunum um þær breytingar á löggjöf sinni um ríkisborgararétt sem þýðingu hafa fyrir þennan samning. Skulu samningslöndin þá hið fyrsta athuga sameiginlega hvort þær breytingar gefi tilefni til breytinga á samningnum. Breytingar á samningi þessum skulu gerðar skriflega.

9. gr.

Samningur þessi öðlast gildi þegar liðnir eru 30 dagar frá þeim degi er öll samningslöndin hafa tilkynnt danska utanríkisráðuneytinu skriflega að þau staðfesti samninginn. Danska utanríkisráðuneytið tilkynnir hinum samningslöndunum um viðtöku þessara tilkynninga og um gildistökudag samningsins.

Frá og með gildistöku þessa samnings fellur úr gildi samningur sem gerður var í Kaupmannahöfn 14. janúar 2002 milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um framkvæmd tiltekinna ákvæða um ríkisborgararétt.

10. gr.

Samningsland getur sagt upp samningi þessum með því að tilkynna það skriflega til danska utanríkisráðuneytisins sem skýrir hinum samningslöndunum frá viðtöku tilkynningarinnar og efni hennar.

Uppsögn samningsins nær aðeins til samningslandsins sem tilkynnt hefur um uppsögn. Uppsögnin öðlast gildi þegar sex mánuðir eru liðnir frá þeim degi er danska utanríkisráðuneytið tók við tilkynningu um uppsögn.

11. gr.

Frumrit þessa samnings skal varðveitt í danska utanríkisráðuneytinu sem lætur hinum samningslöndunum í té staðfest afrit hans.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar samningslandanna, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn hinn 13. september 2010 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru allir textarnir jafngildir.

[NORWEGIAN TEXT – TEXTE NORVÉGIEN]

Avtale mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om statsborgerskap

Regjeringene i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige (nedenfor omtalt som avtalelandene) er blitt enige om følgende avtale om statsborgerskap:

Kapittel I – Formål med avtalen

Artikkel 1

Formålet med denne avtalen er, på bakgrunn av det nære samarbeidet mellom de nordiske land, å lette nordiske statsborgeres mulighet for å erverve eller gjenerverve statsborgerskap i et annet nordisk land.

Kapittel II - Bestemmelser om betydning av tid med bopel i annet avtaleland

Artikkel 2

Ved anvendelse av nasjonale bestemmelser som tillegger tid med bopel i landet før en viss alder betydning for erverv av statsborgerskap, kan tid med bopel i et eller flere avtaleland likestilles med tid med bopel i det avtaleland hvor den som avgir melding ønsker å erverve statsborgerskap. Dette gjelder bare i det omfang tiden med bopel i annet land har funnet sted 5 år før det tidspunkt meldingen ble avgitt og før den som avgir melding fylte 16 år.

Artikkel 3

Ved anvendelse av nasjonale bestemmelser om gjenerverv av statsborgerskap for personer som før tap av statsborgerskap hadde bopel i avtalelandet, kan tid med bopel i et eller flere avtaleland før fylte 12 år likestilles med tid med bopel i det avtalelandet hvor den som avgir melding ønsker å erverve statsborgerskap.

Artikkel 4

Bestemmelser om tap av et avtalelands statsborgerskap ved manglende tilknytning ved fylte 22 år får ikke anvendelse på den som har hatt tid med bopel i et eller flere avtaleland i til sammen minst 7 år.

Kapittel III – Bestemmelser om erverv og gjenerverv

Artikkel 5

Avtalelandene skal ha bestemmelser som innebærer at statsborger av et avtaleland, ved å avgis skriftlig melding til rette myndighet i et annet avtaleland, kan erverve dette avtalelandets statsborgerskap, såfremt vedkommende:

1. er fylt 18 år
2. har hatt bopel i dette avtalelandet de siste 7 år, og
3. i løpet av denne tiden ikke er dømt til frihetsstraff eller annen reaksjon som etter dette avtalelandets lovgivning er likestilt med frihetsstraff.

Hvert avtaleland kan fastsette kortere tid med bopel enn nevnt i første ledd nummer 2.

Hvert avtaleland kan ha bestemmelser om at den som avgir melding ikke på tidspunktet meldingen avgis soner, eller i løpet av de siste 7 år eller den kortere tid med bopel som avtalelandet har fastsatt, har sonet frihetsstraff. Hvert avtaleland kan også ha bestemmelser om at den som avgir melding ikke på tidspunktet meldingen avgis er, eller i tidsrommet som nevnt i første punktum har vært, underlagt annen reaksjon som etter dette avtalelandets lovgivning er likestilt med frihetsstraff.

Hvert avtaleland kan ha bestemmelser om at erverv ved melding skal være betinget av at den som avgir melding ikke har ervervet sitt statsborgerskap etter søknad eller ved at foreldre har fått sitt statsborgerskap etter søknad.

Hvert avtaleland kan ha bestemmelser om at den som avgir melding godtgjør at vedkommende i forbindelse med ervervet taper annet statsborgerskap.

Artikkel 6

Avtalelandene skal ha bestemmelser som innebærer at statsborger av et avtaleland som tidligere har hatt statsborgerskap i et annet avtaleland gjenerverer dette statsborgerskapet når vedkommende, etter å ha tatt bopel i sistnevnte avtaleland, skriftlig melder til rette myndighet at vedkommende ønsker statsborgerskap tilbake.

Statsborgerskap kan likevel bare gjenerveres såfremt vedkommende etter tap av det statsborgerskap som ønskes gjenervervet, uavbrutt har hatt statsborgerskap i et eller flere avtaleland.

Hvert avtaleland kan ha bestemmelser om at den som avgir melding godtgjør at vedkommende i forbindelse med ervervet taper annet statsborgerskap.

Artikkel 7

Dersom en statsborger av et avtaleland erverver statsborgerskap i et annet avtaleland i samsvar med bestemmelsene i artikkel 5 eller 6, skal avtalelandene ha bestemmelser som gjør at også vedkommendes ugifte barn under 18 år erverver dette statsborgerskapet under forutsetning av at vilkårene fastsatt i avtalelandets lovgivning om statsborgerskap er oppfylt.

Kapittel IV – Sluttbestemmelser

Artikkel 8

Hvert avtaleland skal snarest underrette de øvrige avtalelandene om endringer i sin lovgivning om statsborgerskap som har betydning for denne avtalen. Avtalelandene skal deretter snarest i fellesskap vurdere om endringene medfører at denne avtalen må endres. Endringer i denne avtale skal skje skriftlig.

Artikkel 9

Denne avtalen trer i kraft 30 dager etter den dag samtlige avtaleland har gitt det danske utenriksministerium skriftlig meddelelse om sin godkjenning av avtalen. Det danske utenriksministerium underretter de øvrige avtalelandene om mottakelsen av disse meddelelsene og om tidspunktet for avtalens ikrafttredelse.

Fra og med den dag denne avtale trer i kraft opphører avtale mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om gjennomføring av visse bestemmelser om statsborgerrett, utferdiget i København 14. januar 2002.

Artikkel 10

Et avtaleland kan si opp avtalen ved skriftlig meddelelse til det danske utenriksministerium, som underretter de øvrige avtalelandene om mottakelsen av meddelelsen og dens innhold.

En oppsigelse får bare virkning for det avtalelandet som har gitt oppsigelse. Oppsigelsen trer i kraft seks måneder etter den dag det danske utenriksministerium mottar meddelelsen om oppsigelsen.

Artikkel 11

Originaleksemplaret av denne avtalen deponeres i det danske utenriksministerium, som oversender bekreftede kopier til de øvrige avtalelandene.

Som bekreftelse på dette har avtalelandenes representanter, som har fått fullmakt til det, undertegnet denne avtale.

Utferdiget i København den 13. september 2010 i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, der alle tekstene har samme gyldighet.

[SWEDISH TEXT – TEXTE SUÉDOIS]

Avtal mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om medborgarskap

Regeringarna för Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige (nedan angivna som avtalsstaterna) har kommit överens om följande:

Kapitel I Avtalets syfte **Artikel 1**

Syftet med detta avtal är att, mot bakgrund av det nära samarbetet mellan de nordiska länderna, underlätta nordiska medborgares möjligheter att förvärva eller återvinna medborgarskap i annat nordiskt land.

Kapitel II Bestämmelser om betydelsen av hemvistid i en annan avtalsstat **Artikel 2**

Vid tillämpning av nationella bestämmelser i vilka hemvist i landet före en viss ålder har betydelse för förvärv av medborgarskap, får hemvistid i en eller flera avtalsstater likställas med hemvistid i den avtalsstat där den som gör anmälan önskar förvärva medborgarskap. Detta gäller endast i den mån hemvisttiden i en annan stat har infallit fem år före den tidpunkt anmälan gjordes och innan den som gör anmälan har fyllt 16 år.

Artikel 3

Vid tillämpning av nationella bestämmelser om återvinning av medborgarskap för personer som före förlusten av medborgarskapet hade hemvist i avtalsstaten, får hemvistid i en eller flera avtalsstater upp till tolv års ålder likställas med hemvistid i den avtalsstat där den som gör anmälan önskar förvärva medborgarskap.

Artikel 4

Bestämmelser om förlust av medborgarskap i en avtalsstat vid 22 års ålder på grund av otillräcklig anknytning är inte tillämpliga för den som har haft hemvist i en eller flera avtalsstater i sammanlagt minst sju år.

Kapitel III Bestämmelser om förvärv och återvinning av medborgarskap **Artikel 5**

Avtalsstaterna ska ha bestämmelser som innebär att en medborgare i en avtalsstat genom att göra en skriftlig anmälan till behörig myndighet i en annan avtalsstat förvärvar denna stats medborgarskap om hon eller han

- 1) har fyllt 18 år,
- 2) sedan sju år har hemvist i den avtalsstaten, och
- 3) under denna tid inte har dömts till fängelsestraff eller annan påföljd som enligt lagen i denna stat är likställd med frihetsstraff.

En avtalsstat får bestämma kortare tid för hemvist än den som avses i punkt 2 i första stycket.

En avtalsstat får bestämma att den som gör anmälan, vid tidpunkten för anmälan

inte får avtjäna eller, under de senaste sju åren eller under den kortare hemvisttid som avtalsstaten har bestämt, ha avtjänat frihetsstraff. En avtalsstat får också bestämma att den som gör anmälan, vid tidpunkten för anmälan inte får vara eller, under den tid som avses i första meningen, ha varit underkastad annan påföljd som enligt lagen i denna stat är likställd med frihetsstraff.

En avtalsstat får bestämma att förvärv genom anmälan ska vara beroende av att den anmälade inte har förvärvat medborgarskapet efter ansökan eller genom att föräldrarna har fått sitt medborgarskap efter ansökan.

En avtalsstat får bestämma att den som gör anmälan ska visa att hon eller han i anslutning till förvärvet mister annat medborgarskap.

Artikel 6

Avtalsstaterna ska ha bestämmelser som innebär att en medborgare i en avtalsstat som tidigare har varit medborgare i annan avtalsstat återvinner detta medborgarskap när hon eller han, efter att ha tagit hemvist i sistnämnda avtalsstat, till behörig myndighet skriftligen anmäler sin önskan att återvinna medborgarskapet.

Medborgarskap kan dock endast återvinnas om personen i fråga efter förlusten av det medborgarskap hon eller han önskar återvinna oavbrutet har varit medborgare i en eller flera av avtalsstaterna.

En avtalsstat får bestämma att den som gör anmälan ska visa att hon eller han i anslutning till förvärvet mister annat medborgarskap.

Artikel 7

Om en medborgare i en avtalsstat förvärvar medborgarskap i en annan avtalsstat enligt artikel 5 eller 6, ska avtalsstaterna ha bestämmelser som gör att även hennes eller hans ogifta barn under 18 år förvärvar samma medborgarskap, under förutsättning att de villkor som anges i avtalsstatens medborgarskapslagstiftning är uppfyllda.

Kapitel IV Slutbestämmelser

Artikel 8

En avtalsstat ska snarast underrätta de övriga avtalsstaterna om sådana ändringar i landets medborgarskapslagstiftning som har betydelse för detta avtal. Avtalsstaterna ska därefter snarast gemensamt överväga om dessa ändringar ska föranleda ändringar i detta avtal. Ändringar i detta avtal ska ske skriftligen.

Artikel 9

Detta avtal träder i kraft 30 dagar efter den dag då samtliga avtalsstater skriftligen har meddelat det danska utrikesministeriet att de har godkänt det. Det danska utrikesministeriet ska underrätta de övriga avtalsstaterna om mottagande av sådana meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

Från och med den dag då detta avtal träder i kraft upphör det i Köpenhamn den 14 januari 2002 undertecknade avtalet mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om genomförande av vissa bestämmelser om medborgarskap.

Artikel 10

En avtalsstat får säga upp detta avtal genom skriftligt meddelande till det danska utrikesministeriet, som ska underrätta de övriga avtalsstaterna om mottagandet av meddelandet och dess innehåll.

En uppsägning gäller endast den avtalsstat som har gjort den. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter den dag då det danska utrikesministeriet mottog den.

Artikel 11

Originalexemplaret till detta avtal ska deponeras i det danska utrikesministeriet, som ska tillställa de övriga avtalsstaterna bestyrkta kopior av det.

Till bekräftelse härav har avtalsstaternas bemyndigade företrädare undertecknat detta avtal.

Upprättat i Köpenhamn den 13. september 2010 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, vilka alla versioner är lika giltiga.

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN DENMARK, FINLAND, ICELAND, NORWAY
AND SWEDEN CONCERNING NATIONALITY

The Governments of Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden (hereinafter referred to as the Contracting States) have agreed on the following Agreement concerning nationality:

CHAPTER 1. OBJECT OF THE AGREEMENT

Article 1

The object of this Agreement is, in the context of the close cooperation between the Nordic countries, to facilitate for Nordic nationals the opportunity to acquire or regain the nationality of another Nordic country.

CHAPTER II - PROVISIONS ON THE IMPORTANCE OF THE LENGTH OF THE PERIOD OF RESIDENCE IN ANOTHER CONTRACTING STATE. ARTICLE 2. IN THE APPLICATION OF THE INTERNAL . REVISIONS THAT SET THE PERIOD OF RESIDENCE IN THE COUNTRY BEFORE REACHING A CERTAIN AGE THAT IS REQUIRED FOR THE ACQUISITION OF NATIONALITY, A PERIOD OF RESIDENCE IN ONE OR MORE CONTRACTING STATES MAY BE COUNTED AS EQUIVALENT TO A PERIOD OF RESIDENCE IN THE CONTRACTING STATE WHOSE NATIONALITY THE APPLICANT WISHES TO ACQUIRE. THIS SHALL APPLY ONLY PROVIDED THAT THE PERIOD OF RESIDENCE IN THE OTHER COUNTRIES TOOK PLACE MORE THAN FIVE YEARS BEFORE THE DATE THAT THE APPLICANT SUBMITTED HIS NOTIFICATION OF REQUEST FOR ACQUIRING OR REGAINING A NATIONALITY AND BEFORE THE APPLICANT REACHED THE AGE OF SIXTEEN YEARS.

Article 3

In the application of the internal provisions on the recovery of nationality by persons who, before their loss of nationality, were residents of the Contracting State, a period of residence in one or more of the Contracting States before the age of twelve may be counted as equivalent to a period of residence in the Contracting State whose nationality the applicant wishes to acquire.

Article 4

Provisions on the loss of the nationality of a Contracting State motivated by the lack of a genuine link at the age of twenty-two shall not apply to those who have accumulated

a period of residency in one or more of the Contracting States for a total of at least seven years.

CHAPTER III. PROVISIONS ON THE ACQUISITION AND RECOVERY OF NATIONALITY

Article 5

Contracting States shall have provisions to the effect that nationals of a Contracting State may, by submitting a written notification of request to the competent authority of another Contracting State, acquire the nationality of that Contracting State, provided that:

1. They have reached eighteen years of age;
2. They have resided in that Counteracting State for the past seven years; and
3. They have not, during that time, been sentenced to imprisonment or another sanction that, under that Contracting State's legislation, is equated with imprisonment.

A Contracting State may impose shorter periods of residence than those mentioned in subparagraph (2) of the first paragraph.

A Contracting State may decide that an applicant must not be serving a custodial sentence at the time when the notification of request was submitted, and must not, during the past seven years or the shorter period of residence set by the Contracting State, have served a custodial sentence. Each Contracting State may also decide that the applicant must not, at the time when the notification of request was submitted or during the period mentioned in the first sentence, have been subjected to another sanction that, under the Contracting State's legislation, is equated with imprisonment.

A Contracting State may decide that acquisition of nationality through the submission of a notification of request shall be conditional upon the fact that the applicant did not acquire the nationality of that State through naturalization or that his parents did not obtain his nationality through naturalization.

A Contracting State may decide that the applicant must prove that, in acquiring the nationality of that State, he loses any other nationality.

Article 6

Contracting States shall have provisions to the effect that a national of a Contracting State who has earlier had the nationality of another Contracting State shall regain the nationality of the first State when the person concerned, having taken up residence in the that State, submits a written notification of request to the appropriate authority that he wishes to regain that nationality.

Citizenship may be regained only if the applicant, after the loss of the nationality that he wishes to regain, has uninterruptedly held the nationality of one or more of the Contracting States.

A Contracting State may decide that the applicant must prove that, in acquiring the nationality of that State, he loses any other nationality.

Article 7

If a national of a Contracting State acquires the nationality of another Contracting State in accordance with the provisions of article 5 or 6, the Contracting States shall have provisions that allow the person concerned's unmarried children under eighteen years of age to acquire that nationality, provided that the conditions laid down in the Contracting State's law on nationality have been met.

CHAPTER IV. FINAL PROVISIONS

Article 8

Each Contracting State shall promptly notify the other Contracting States of amendments to its law on nationality that might affect this Agreement. Contracting States shall then immediately jointly assess whether those amendments require that this Agreement must be amended. Amendments to this Agreement shall be in writing.

Article 9

This Agreement shall enter into force 30 days after the date on which all Contracting States have given the Danish Ministry of Foreign Affairs written notification of their approval of the Agreement. The Danish Ministry of Foreign Affairs shall inform the other Contracting States of the receipt of such confirmations and of the date of entry into force.

As of the date that this Agreement enters into force, the Agreement between Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden on the implementation of certain provisions concerning nationality, drawn up in Copenhagen 14 January 2002, shall cease to have effect.

Article 10

A Contracting State may terminate the Agreement by written notice to the Danish Ministry of Foreign Affairs, which shall inform the other Contracting States of the receipt of the notice and its contents.

A denunciation shall only affect the Contracting State that has given notice of termination. The denunciation shall take effect six months after the date on which the Danish Ministry of Foreign Affairs receives the notice of termination.

Article 11

The original of this Agreement shall be deposited with the Danish Ministry of Foreign Affairs, which shall forward certified copies to the other Contracting States.

IN WITNESS WHEREOF, the representatives of the Contracting States, having been duly authorized, have signed this Agreement.

DONE at Copenhagen on 13 September 2010 in a single original in the Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish languages, all texts being equally authentic.